Επίσημη Εφημερίδα
της Ευρωπαϊκής Ένωσης

EL
Σειρά L

2026/296

22.4.2026

ΚΑΤ' ΕΞΟΥΣΙΟΔΟΤΗΣΗ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΕ) 2026/296 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 9ης Φεβρουαρίου 2026

για τη συμπλήρωση του κανονισμού (ΕΕ) 2024/1781 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου με τον καθορισμό παρεκκλίσεων από την απαγόρευση καταστροφής μη πωληθέντων καταναλωτικών προϊόντων

Η ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ,

Έχοντας υπόψη τη Συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης,

Έχοντας υπόψη τον κανονισμό (ΕΕ) 2024/1781 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Ιουνίου 2024, για τη θέσπιση πλαισίου για τον καθορισμό απαιτήσεων οικολογικού σχεδιασμού όσον αφορά τα βιώσιμα προϊόντα, για την τροποποίηση της οδηγίας (ΕΕ) 2020/1828 και του κανονισμού (ΕΕ) 2023/1542 και για την κατάργηση της οδηγίας 2009/125/ΕΚ ([1]), και ιδίως το άρθρο 25 παράγραφος 5,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

(1) Το άρθρο 25 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΕ) 2024/1781 απαγορεύει την καταστροφή συγκεκριμένων μη πωληθέντων καταναλωτικών προϊόντων από τους οικονομικούς φορείς, αρχής γενομένης από τις 19 Ιουλίου 2026.

(2) Για να μπορούν οι οικονομικοί φορείς να προβαίνουν στην καταστροφή μη πωληθέντων καταναλωτικών προϊόντων όταν αυτό δικαιολογείται και ενδείκνυται για οποιονδήποτε από τους λόγους που απαριθμούνται στο άρθρο 25 παράγραφος 5 του κανονισμού (ΕΕ) 2024/1781, είναι αναγκαίο να καθοριστούν παρεκκλίσεις από την απαγόρευση καταστροφής των μη πωληθέντων καταναλωτικών προϊόντων που απαριθμούνται στο παράρτημα VII του εν λόγω κανονισμού.

(3) Ανάλογα με τις περιστάσεις που δικαιολογούν την καταστροφή, οι οικονομικοί φορείς ενδεχομένως να εξακολουθούν να έχουν τη δυνατότητα να ανακατασκευάζουν, να ανακαινίζουν ή να δωρίζουν τα σχετικά μη πωληθέντα καταναλωτικά προϊόντα, καθώς και να τα απορρίπτουν με σκοπό την προετοιμασία τους για επαναχρησιμοποίηση, σύμφωνα με τον ορισμό της «καταστροφής» που παρατίθεται στο άρθρο 2 σημείο 34) του κανονισμού (ΕΕ) 2024/1781. Όταν εφαρμόζεται παρέκκλιση, η καταστροφή μη πωληθέντων καταναλωτικών προϊόντων πρέπει να πραγματοποιείται σύμφωνα με τη σειρά προτεραιότητας της ιεράρχησης των αποβλήτων, όπως ορίζεται στο άρθρο 4 της οδηγίας 2008/98/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινουβουλίου και του Συμβουλίου ([2]), με προτεραιότητα στην ανακύκλωση έναντι άλλων μορφών ανάκτησης, συμπεριλαμβανομένης της ανάκτησης ενέργειας, και έναντι της διάθεσης.

(4) Στόχος του κανονισμού (ΕΕ) 2024/1781 είναι η βελτίωση της περιβαλλοντικής βιωσιμότητας των προϊόντων. Ωστόσο, η απαγόρευση που προβλέπεται στο άρθρο 25 παράγραφος 1 του εν λόγω κανονισμού δεν θα πρέπει να εμποδίζει ή να περιορίζει τους οικονομικούς φορείς να λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα για να εξασφαλίζουν ένα υψηλό επίπεδο ασφάλειας και να καταστρέφουν μη πωληθέντα καταναλωτικά προϊόντα όταν αυτά θέτουν σε κίνδυνο την υγεία ή την ασφάλεια και όταν δεν είναι δυνατή η λήψη άλλων μέτρων μετριασμού.

(5) Τα καταναλωτικά προϊόντα ενδέχεται επίσης να μη συμμορφώνονται με το ενωσιακό ή το εθνικό δίκαιο για λόγους άλλους από εκείνους που σχετίζονται με την υγεία ή την ασφάλεια των καταναλωτών, για παράδειγμα για ηθικούς λόγους, όπως η καταναγκαστική εργασία. Στις περιπτώσεις αυτές, η καταστροφή μπορεί να απαιτείται από το εν λόγω δίκαιο ή να αποτελεί κατάλληλο μέτρο μετριασμού και, ως εκ τούτου, θα πρέπει να επιτρέπεται.

(6) Η προστασία των δικαιωμάτων διανοητικής ιδιοκτησίας είναι θεμελιώδους σημασίας για τη διατήρηση της ακεραιότητας της εσωτερικής αγοράς και την παροχή κινήτρων για την ανάπτυξη και την εμπορία νέων προϊόντων και τεχνολογιών. Σε περιπτώσεις στις οποίες διαπιστώνεται ότι μη πωληθέντα καταναλωτικά προϊόντα παραβιάζουν δικαιώματα διανοητικής ιδιοκτησίας, η καταστροφή μπορεί να είναι αναγκαία για να αποφευχθούν περαιτέρω παραβιάσεις.

(7) Τα δικαιώματα διανοητικής ιδιοκτησίας μπορούν επίσης να συνδέονται με έγκυρες και εκτελεστές συμβατικές υποχρεώσεις, όπως άδειες που περιορίζουν την πώληση ή τη διανομή ενός προϊόντος πέραν μιας συγκεκριμένης ημερομηνίας. Μετά την παρέλευση της εν λόγω ημερομηνίας, η καταστροφή μπορεί να είναι αναγκαία για τη διασφάλιση της αποτελεσματικής άσκησης των εν λόγω δικαιωμάτων.

([1]) ΕΕ L, 2024/1781, 28.6.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1781/oj.

([2]) Οδηγία 2008/98/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 19ης Νοεμβρίου 2008, για τα απόβλητα και την κατάργηση ορισμένων οδηγιών (ΕΕ L 312 της 22.11.2008, σ. 3, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2008/98/oj).

(8) Ορισμένα καταναλωτικά προϊόντα μπορεί να είναι ακατάλληλα για επαναχρησιμοποίηση ή ανακατασκευή επειδή είναι τεχνικώς αδύνατο να αφαιρεθούν ή να καταστούν μόνιμα απρόσιτες ετικέτες, λογότυποι ή χαρακτηριστικά σχεδιασμού των προϊόντων. Η αφαίρεση αυτή μπορεί να είναι αναγκαία για τη διασφάλιση του σεβασμού των δικαιωμάτων διανοητικής ιδιοκτησίας. Τα καταναλωτικά προϊόντα μπορεί επίσης να είναι ακατάλληλα για επαναχρησιμοποίηση ή ανακατασκευή επειδή είναι ακατάλληλα για κάποιο συγκεκριμένο πολιτιστικό, ηθικό ή κοινωνικό πλαίσιο. Τα εν λόγω προϊόντα, μολονότι συμμορφώνονται με το ενωσιακό ή το εθνικό δίκαιο, ενδέχεται να είναι αμφιλεγόμενα από ηθικής άποψης, να εγείρουν δεοντολογικές ανησυχίες ή να έρχονται σε αντίθεση με τους επικρατούντες κοινωνικά αποδεκτούς κανόνες σεβασμού, ισότητας ή ανθρώπινης αξιοπρέπειας. Ειδικότερα, αλλά όχι αποκλειστικά, εδώ περιλαμβάνονται προϊόντα που διαιωνίζουν διακρίσεις, εκμεταλλεύονται στερεότυπα ή χρησιμοποιούν εμπρηστικό λόγο ή εικόνες. Στις περιπτώσεις αυτές, η καταστροφή θα πρέπει να επιτρέπεται όταν αποτελεί την πλέον αποτελεσματική και αναλογική λύση για την αντιμετώπιση αυτών των τεχνικών προκλήσεων. Η τεχνική αδυναμία αναφέρεται σε καταστάσεις στις οποίες οι υφιστάμενες τεχνολογίες, οι καθιερωμένες τεχνικές γνώσεις ή η εμπειρογνωσία που έχει στη διάθεσή του ο οικονομικός φορέας δεν είναι επαρκείς ή αρκετά αξιόπιστες για την άσκηση αποτελεσματικών μέσων έννομης προστασίας.

(9) Θα πρέπει να επιτρέπεται η καταστροφή φθαρμένων προϊόντων που έχουν υποστεί ζημιά, έχουν μολυνθεί ή έχουν υποβαθμιστεί κατά τη διάρκεια δραστηριοτήτων και διαδικασιών που πραγματοποιούνται σε ολόκληρη την αλυσίδα εφοδιασμού. Στις δραστηριότητες αυτές περιλαμβάνονται ο χειρισμός, η αποθήκευση, η μεταφορά, η λιανική πώληση ή η επιστροφή από τους καταναλωτές όταν τέτοια προϊόντα επιστρέφονται βάσει του δικαιώματος υπαναχώρησης που προβλέπεται στην οδηγία 2011/83/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ([3]) ή, κατά περίπτωση, κατά τη διάρκεια μεγαλύτερης περιόδου υπαναχώρησης που προβλέπεται από τον έμπορο, υπό την προϋπόθεση ότι η επισκευή δεν είναι τεχνικά εφικτή ή οικονομικά αποδοτική.

(10) Θα πρέπει να επιτρέπεται η καταστροφή προϊόντων που είναι ακατάλληλα για την προβλεπόμενη χρήση τους λόγω ελαττωμάτων σχεδιασμού ή κατασκευής που καθιστούν το προϊόν μη λειτουργικό. Ένα προϊόν θα πρέπει να θεωρείται μη λειτουργικό όταν στερείται ουσιωδών ιδιοτήτων που ευλόγως αναμένονται από τους καταναλωτές ή όταν το ελάττωμα υπονομεύει τον βασικό σκοπό του προϊόντος. Η καταστροφή θα πρέπει να επιτρέπεται μόνο όταν τα εν λόγω προϊόντα δεν μπορούν να επισκευαστούν.

(11) Οι οικονομικοί φορείς μπορούν να δωρίζουν μη πωληθέντα καταναλωτικά προϊόντα, με σκοπό τη χρήση ή την επαναχρησιμοποίησή τους, σε κατάλληλους εταίρους δωρεάς, συμπεριλαμβανομένων φορέων της κοινωνικής οικονομίας οι οποίοι, δυνάμει του νόμου ή της συνήθους πρακτικής, αποδέχονται δωρεές των σχετικών καταναλωτικών προϊόντων, δίνοντας προτεραιότητα στις τοπικές δωρεές ώστε να ελαχιστοποιούνται οι περιβαλλοντικές επιπτώσεις και να προωθείται η δημιουργία βιώσιμων, συμμετοχικών και χωρίς αποκλεισμούς επιχειρηματικών μοντέλων και ποιοτικών θέσεων εργασίας στην Ένωση. Όταν γίνεται μια τέτοια προσφορά, είτε απευθείας σε τουλάχιστον τρεις κατάλληλους φορείς της κοινωνικής οικονομίας εντός της Ένωσης είτε σε εύκολα προσβάσιμη σελίδα του ιστοτόπου του οικονομικού φορέα για ελάχιστη περίοδο οκτώ εβδομάδων, και τα προϊόντα δεν γίνουν δεκτά για δωρεά, θα μπορούν να καταστραφούν. Οι φορείς της κοινωνικής οικονομίας που παραλαμβάνουν μη πωληθέντα καταναλωτικά προϊόντα ως δωρεά θα πρέπει να έχουν τη δυνατότητα να καταστρέφουν τα εν λόγω προϊόντα εάν δεν μπορούν να βρουν αποδέκτες γι' αυτά, εκτός εάν τα εν λόγω προϊόντα υπόκεινται στις απαιτήσεις χωριστής συλλογής και προετοιμασίας για επαναχρησιμοποίηση απορριφθέντων μη πωληθέντων κλωστοϋφαντουργικών προϊόντων που ορίζονται στην οδηγία 2008/98/ΕΚ ή σε αντίστοιχες απαιτήσεις για άλλες ομάδες προϊόντων.

(12) Για να αποφευχθούν ακούσιες αρνητικές συνέπειες για κυκλικά επιχειρηματικά μοντέλα που περιλαμβάνουν την πώληση προϊόντων μετά την προετοιμασία τους για επαναχρησιμοποίηση, θα πρέπει να είναι δυνατή η καταστροφή μη πωληθέντων καταναλωτικών προϊόντων που διατέθηκαν στην αγορά μετά από εργασίες που εκτελέστηκαν από φορείς επεξεργασίας αποβλήτων σύμφωνα με την οδηγία 2008/98/ΕΚ. Σύμφωνα με την εν λόγω οδηγία, προκειμένου τα απόβλητα να παύσουν να είναι απόβλητα, πρέπει να υπάρχει αγορά ή ζήτηση για το ανακτηθέν προϊόν. Κατά συνέπεια, ελλείψει τέτοιας αγοράς, θα πρέπει να είναι δυνατή η καταστροφή του προϊόντος.

(13) Για να αποφευχθεί η κατάχρηση και να εξασφαλιστεί ότι οι παρεκκλίσεις που εφαρμόζονται από τους οικονομικούς φορείς δικαιολογούνται ώστε η καταστροφή να παραμένει μέτρο έσχατης ανάγκης, θα πρέπει να υπάρχουν επαρκείς μηχανισμοί επαλήθευσης που βασίζονται, κατά περίπτωση, σε υφιστάμενες πρακτικές διασφάλισης της ποιότητας των προϊόντων. Για να μπορούν οι αρμόδιες εθνικές αρχές να διενεργούν κατάλληλους ελέγχους, οι οικονομικοί φορείς θα πρέπει να διατηρούν για πέντε έτη όλη τη σχετική τεκμηρίωση που χρησιμοποιείται από τους οικονομικούς φορείς για επαλήθευση. Όταν πολλαπλά προϊόντα υπόκεινται στις ίδιες περιστάσεις που δικαιολογούν την καταστροφή, η τεκμηρίωση μπορεί να συντάσσεται συλλογικά για όλα αυτά τα προϊόντα.

([3]) Οδηγία 2011/83/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 25ης Οκτωβρίου 2011, σχετικά με τα δικαιώματα των καταναλωτών, την τροποποίηση της οδηγίας 93/13/ΕΟΚ του Συμβουλίου και της οδηγίας 1999/44/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου και την κατάργηση της οδηγίας 85/577/ΕΟΚ του Συμβουλίου και της οδηγίας 97/7/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (ΕΕ L 304 της 22.11.2011, σ. 64, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2011/83/oj).

(14) Οι οικονομικοί φορείς που γνωρίζουν ότι υφίστανται περιστάσεις που καθορίζουν τη δυνατότητα εφαρμογής οποιασδήποτε από τις παρεκκλίσεις που ορίζονται στον παρόντα κανονισμό σε μη πωληθέντα προϊόντα θα πρέπει να παρέχουν μια δήλωση σχετικά με την εφαρμοστέα παρέκκλιση στον φορέα επεξεργασίας αποβλήτων που παραλαμβάνει τα απόβλητα, με σκοπό την υποστήριξη αποτελεσματικότερων διαδικασιών διαλογής, τη βελτίωση των ποσοστών επαναχρησιμοποίησης και ανακύκλωσης και τη μείωση του περιττού κόστους επεξεργασίας αποβλήτων,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Ορισμοί

Για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού, ισχύουν οι ακόλουθοι ορισμοί:

1) «οντότητα της κοινωνικής οικονομίας»: οντότητα της κοινωνικής οικονομίας όπως ορίζεται στο άρθρο 3 σημείο 4θ) της οδηγίας 2008/98/ΕΚ·

2) «οικονομικά αποδοτικό»: το κόστος επισκευής ή ανακαίνισης ενός προϊόντος δεν υπερβαίνει το συνολικό κόστος καταστροφής του εν λόγω προϊόντος και των υλικών, της κατασκευής, της συσκευασίας, της μεταφοράς, της τοποθέτησης στο προς πώληση απόθεμα και κάθε άλλης διοικητικής ή υλικοτεχνικής δαπάνης για την αντικατάσταση του ίδιου προϊόντος.

Άρθρο 2

Παρεκκλίσεις από την απαγόρευση καταστροφής μη πωληθέντων καταναλωτικών προϊόντων

Τα μη πωληθέντα καταναλωτικά προϊόντα που απαριθμούνται στο παράρτημα VII του κανονισμού (ΕΕ) 2024/1781 μπορούν να καταστρέφονται σε οποιαδήποτε από τις ακόλουθες περιπτώσεις, υπό την προϋπόθεση ότι μπορεί να προσκομιστεί η τεκμηρίωση που αναφέρεται στο άρθρο 3:

α) το προϊόν είναι επικίνδυνο προϊόν κατά την έννοια του κανονισμού (ΕΕ) 2023/988 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ([4])·

β) το προϊόν είναι ακατάλληλο για τον προβλεπόμενο σκοπό επειδή δεν συμμορφώνεται με το ενωσιακό ή το εθνικό δίκαιο για λόγους άλλους από εκείνους που αναφέρονται στο στοιχείο α) και η καταστροφή του απαιτείται από τον νόμο ή αποτελεί το κατάλληλο και αναλογικό διορθωτικό μέτρο·

γ) κρίνεται ότι το προϊόν παραβιάζει δικαιώματα διανοητικής ιδιοκτησίας με τελεσίδικη δικαστική απόφαση, απόφαση που προκύπτει από διαδικασία εναλλακτικής επίλυσης διαφορών (στο εξής: ΕΕΔ), γνωστοποίηση από κάτοχο δικαιώματος, αρμόδια αρχή ή φορέα εξουσιοδοτημένο να ενεργεί για λογαριασμό κατόχου δικαιώματος ή εσωτερική έρευνα που διενεργήθηκε από τον οικονομικό φορέα, υπό την προϋπόθεση ότι ο οικονομικός φορέας μπορεί να τεκμηριώσει δεόντως την παραβίαση·

δ) το προϊόν υπόκειται σε έγκυρη και εκτελεστή άδεια εκμετάλλευσης ή σε παρόμοια συμβατική απαίτηση για την προστασία των δικαιωμάτων διανοητικής ιδιοκτησίας, σύμφωνα με την οποία η πώληση, η διανομή ή οποιαδήποτε άλλη μορφή μεταβίβασης του προϊόντος μετά από μια καθορισμένη περίοδο συνιστά παραβίαση των εν λόγω δικαιωμάτων διανοητικής ιδιοκτησίας και έχει λήξει η εν λόγω καθορισμένη περίοδος, υπό την προϋπόθεση ότι ο οικονομικός φορέας μπορεί να τεκμηριώσει δεόντως την παραβίαση και μπορεί να αποδείξει ότι η καταστροφή αποτελεί το κατάλληλο και αναλογικό διορθωτικό μέτρο·

ε) το προϊόν δεν είναι κατάλληλο για προετοιμασία για επαναχρησιμοποίηση ή ανακατασκευή διότι είναι τεχνικά ανέφικτο είτε να αφαιρεθούν είτε να καταστούν μόνιμα απρόσιτες ετικέτες, λογότυποι ή αναγνωρίσιμος σχεδιασμός του προϊόντος ή άλλα χαρακτηριστικά που:

   i) προστατεύονται από δικαιώματα διανοητικής ιδιοκτησίας· ή

   ii) θεωρούνται ακατάλληλα·

([4]) Κανονισμός (ΕΕ) 2023/988 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 10ης Μαΐου 2023, για τη γενική ασφάλεια των προϊόντων, την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1025/2012 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου και της οδηγίας (ΕΕ) 2020/1828 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, και την κατάργηση της οδηγίας 2001/95/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου και της οδηγίας 87/357/ΕΟΚ του Συμβουλίου (ΕΕ L 135 της 23.5.2023, σ. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2023/988/oj).

στ) το προϊόν μπορεί εύλογα να θεωρηθεί απαράδεκτο για χρήση από τους καταναλωτές λόγω ζημιάς, συμπεριλαμβανομένης της υλικής ζημιάς, της υποβάθμισης ή της μόλυνσης, μεταξύ και άλλων και για λόγους υγιεινής, είτε αυτή έχει προκληθεί από καταναλωτές είτε έχει προκύψει κατά τον χειρισμό του προϊόντος από τους οικονομικούς φορείς ή άλλους παράγοντες που συμμετέχουν στην αλυσίδα εφοδιασμού, τη μεταφορά, τη λιανική πώληση ή την αποθήκευση, και η επισκευή και η ανακαίνιση δεν είναι τεχνικά εφικτές ή οικονομικά αποδοτικές·

ζ) το προϊόν είναι ακατάλληλο για την προβλεπόμενη χρήση του λόγω ελαττωμάτων σχεδιασμού ή κατασκευής, των οποίων η επισκευή δεν είναι τεχνικά εφικτή·

η) μόνο όταν δεν συντρέχει καμία από τις περιστάσεις που αναφέρονται στα στοιχεία α) έως ζ), το προϊόν προσφέρθηκε για δωρεά είτε απευθείας σε τουλάχιστον τρεις κατάλληλους φορείς της κοινωνικής οικονομίας που βρίσκονται εντός της Ένωσης είτε σε εύκολα προσβάσιμη σελίδα του ιστοτόπου του οικονομικού φορέα, για περίοδο τουλάχιστον οκτώ εβδομάδων, και το προϊόν δεν έγινε δεκτό για δωρεά·

θ) το προϊόν παρελήφθη ως δωρεά από οντότητα της κοινωνικής οικονομίας που βρίσκεται εντός της Ένωσης, αλλά δεν βρέθηκε αποδέκτης·

ι) το προϊόν διατέθηκε στην αγορά μετά την προετοιμασία του για επαναχρησιμοποίηση από φορέα επεξεργασίας αποβλήτων, αλλά δεν βρέθηκε αποδέκτης.

Άρθρο 3

Τεκμηρίωση για την εξακρίβωση της συμμόρφωσης

Για περίοδο πέντε ετών μετά την καταστροφή ενός μη πωληθέντος καταναλωτικού προϊόντος που υπόκειται σε παρέκκλιση σύμφωνα με το άρθρο 2, οι οικονομικοί φορείς τηρούν και, κατόπιν αιτήματος, θέτουν στη διάθεση των αρμόδιων αρχών, σε ηλεκτρονική μορφή, εντός 30 ημερών από την παραλαβή του αιτήματος, πλην της περίπτωσης όπου οι πληροφορίες είναι διαθέσιμες στην αρμόδια εθνική αρχή βάσει άλλης νομικής πράξης, το ακόλουθο υλικό τεκμηρίωσης:

α) για επικίνδυνο προϊόν που αναφέρεται στο άρθρο 2 στοιχείο α), οποιοδήποτε από τα ακόλουθα:

i) περιγραφή της ανησυχίας για την υγεία ή την ασφάλεια που υπονομεύει τη συμμόρφωση με τη γενική απαίτηση ασφάλειας που αναφέρεται στο άρθρο 5 του κανονισμού (ΕΕ) 2023/988, συμπεριλαμβανομένης αξιολόγησης της ασφάλειας του προϊόντος σύμφωνα με τα άρθρα 6, 7 και 8 του εν λόγω κανονισμού·

ii) έκθεση δοκιμής στην οποία αναφέρεται η παρουσία μη συμμορφούμενων χημικών ουσιών σε ένα προϊόν, καθώς και το εφαρμοστέο ενωσιακό ή εθνικό δίκαιο·

β) για προϊόν που αναφέρεται στο άρθρο 2 στοιχείο β), δήλωση αυτοαξιολόγησης που αναφέρει το είδος της μη συμμόρφωσης και το εφαρμοστέο ενωσιακό ή εθνικό δίκαιο·

γ) στην περίπτωση που αναφέρεται στο άρθρο 2 στοιχείο γ), την τελεσίδικη δικαστική απόφαση, την απόφαση της διαδικασίας ΕΕΔ ή τη γνωστοποίηση που αναφέρεται στο εν λόγω στοιχείο, ή τεκμηρίωση εσωτερικής έρευνας που επιβεβαιώνει την παραβίαση·

δ) στην περίπτωση που αναφέρεται στο άρθρο 2 στοιχείο δ), άδεια εκμετάλλευσης, σύμβαση ή συμφωνία που έχει συναφθεί με τον δικαιούχο και η οποία προσδιορίζει ρητά τους περιορισμούς στη διανομή ή άλλες μορφές μεταβίβασης του προϊόντος μετά από μια καθορισμένη περίοδο, συνοδευόμενη από τους λόγους για τους οποίους η καταστροφή είναι κατάλληλο και αναλογικό μέτρο·

ε) στην περίπτωση που αναφέρεται στο άρθρο 2 στοιχείο ε), έκθεση επιθεώρησης ή δικαιολογητικά έγγραφα που αποδεικνύουν ότι οι τεχνικές επιλογές για την προετοιμασία του προϊόντος για επαναχρησιμοποίηση ή ανακατασκευή αξιολογήθηκαν και κρίθηκαν ανέφικτες, συμπεριλαμβανομένων, κατά περίπτωση, οπτικών αποδεικτικών στοιχείων, τεχνικών αναλύσεων ή γνωμών πραγματογνωμόνων που τεκμηριώνουν το ότι είναι τεχνικώς αδύνατο να αφαιρεθούν ή να καταστούν μόνιμα απρόσιτες ετικέτες, λογότυποι ή αναγνωρίσιμα χαρακτηριστικά που προστατεύονται από δικαιώματα διανοητικής ιδιοκτησίας ή που θεωρούνται ακατάλληλα·

στ) σε περίπτωση προϊόντος που έχει υποστεί ζημιά όπως αναφέρεται στο άρθρο 2 στοιχείο στ) ή προϊόντος ακατάλληλου για την προβλεπόμενη χρήση όπως αναφέρεται στο στοιχείο ζ) του εν λόγω άρθρου, οποιοδήποτε από τα ακόλουθα έγγραφα τεκμηρίωσης:

i) στοιχεία που αποδεικνύουν ότι το προϊόν υποβλήθηκε σε διαδικασίες αξιολόγησης της ποιότητας, συμπεριλαμβανομένης της οπτικής επιθεώρησης και της διαλογής που δίνει προτεραιότητα στην επαναφορά στα προς πώληση αποθέματα και στην επισκευή, συμπεριλαμβανομένης μιας περιγραφής της διαδικασίας αξιολόγησης της ποιότητας, τυποποιημένων σχεδίων επιδιόρθωσης για συγκεκριμένα είδη ζημιάς και μιας περιγραφής ειδικών περιπτώσεων στις οποίες η επισκευή και η ανακαίνιση δεν είναι δυνατές για τεχνικούς λόγους ή λόγους οικονομικής αποδοτικότητας για προϊόν που αναφέρεται στο άρθρο 2 στοιχείο στ) ή για τεχνικούς λόγους για προϊόν που αναφέρεται στο στοιχείο ζ) του εν λόγω άρθρου·

ii) αρχείο επιθεωρήσεων, με τη μορφή τεχνικής δοκιμής, αποτελεσμάτων εφαρμοστέων πρακτικών αξιολογήσεων ή άλλων κρίσεων πραγματογνωμόνων, το οποίο τεκμηριώνει το είδος και τη σοβαρότητα της διαπιστωθείσας ζημιάς για τα τεμάχια ή τις παρτίδες που έχουν υποστεί ζημιά και την αδυναμία λήψης διορθωτικών μέτρων για τεχνικούς λόγους ή λόγους οικονομικής αποδοτικότητας για προϊόν που αναφέρεται στο άρθρο 2 στοιχείο στ) ή για τεχνικούς λόγους για προϊόν που αναφέρεται στο στοιχείο ζ) του εν λόγω άρθρου·

ζ) στην περίπτωση που αναφέρεται στο άρθρο 2 στοιχείο η), στοιχεία που αποδεικνύουν την προσφορά δωρεάς·

η) στην περίπτωση που αναφέρεται στο άρθρο 2 στοιχείο θ), δήλωση που βεβαιώνει ότι το προϊόν παρελήφθη ως δωρεά και ότι δεν βρέθηκε αποδέκτης·

θ) στην περίπτωση που αναφέρεται στο άρθρο 2 στοιχείο ι), τεκμηρίωση που αποδεικνύει ότι το προϊόν παρελήφθη από φορέα επεξεργασίας αποβλήτων και ότι δεν βρέθηκε αποδέκτης.

Άρθρο 4

Δήλωση προς τους φορείς επεξεργασίας αποβλήτων

Οι οικονομικοί φορείς παρέχουν μια δήλωση σχετικά με την εφαρμοστέα παρέκκλιση στον φορέα επεξεργασίας αποβλήτων στον οποίο παραδίδουν μη πωληθέντα καταναλωτικά προϊόντα που καλύπτονται από μία από τις παρεκκλίσεις που ορίζονται στο άρθρο 2.

Άρθρο 5

Επανεξέταση

Η Επιτροπή επανεξετάζει τον παρόντα κανονισμό, λαμβάνοντας υπόψη τα νέα προϊόντα που προστίθενται στο παράρτημα VII του κανονισμού (ΕΕ) 2024/1781 ή την καταλληλότητα των παρεκκλίσεων, εξετάζοντας ιδίως κατά πόσον νέα επιστημονικά δεδομένα ή οι τεχνολογικές εξελίξεις δικαιολογούν παρέκκλιση για την εφαρμογή τεχνολογιών ανακύκλωσης υψηλής ποιότητας ως την επιλογή με τις λιγότερο αρνητικές περιβαλλοντικές επιπτώσεις. Η Επιτροπή παρουσιάζει τα αποτελέσματα της εν λόγω επανεξέτασης, συμπεριλαμβανομένου, κατά περίπτωση, σχεδίου πρότασης αναθεώρησης, κάθε φορά που προστίθεται νέο προϊόν στο παράρτημα VII του εν λόγω κανονισμού και, σε κάθε περίπτωση, το αργότερο έως τις 12 Μαΐου 2031.

Άρθρο 6

Έναρξη ισχύος και εφαρμογή

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την εικοστή ημέρα από τη δημοσίευσή του στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

Εφαρμόζεται από τις 19 Ιουλίου 2026.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 9 Φεβρουαρίου 2026.

Για την Επιτροπή
Η Πρόεδρος
Ursula VON DER LEYEN